

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-198/2026
cu privire la examinarea contestației formulate de către Veaceslav Perju
împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 din
28.11.2025, emisă în privința procurorului Lucreția Zaharia

15 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, în procedură scrisă, contestația depusă de către Veaceslav Perju împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 din 28.11.2025, audiind informația prezentată de către domnul Dumitru Obadă, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-133/2025 din 28.11.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către Veaceslav Perju împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 30.07.2025, prin care a fost încetată procedura disciplinară inițiată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Lucreția Zaharia.

La data de 02.12.2025, Veaceslav Perju a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație, solicitând anularea hotărârii nr. 3-133/2025 din 28.11.2025, emisă de către Colegiul de disciplină și etică.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 30.06.2025, Veaceslav Perju a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o sesizare referitoare la cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx, vizând activitatea procurorului Lucreția Zaharia din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani.

Petiționarul a arătat că, la data de 15.11.2017, a decedat mama sa, Xxxxxx Xxxxxx, în timp ce era internată în cadrul Centrului Xxxxxxxx Xxxxxxxx Xxxxxxxx din municipiul Chișinău.

Ca urmare a adresării înaintate Procurorului General la data de 29.11.2017, Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, a dispus, la 09.02.2018, pornirea procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx, în temeiul elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) din Codul penal al Republicii Moldova – „Decesul pacientului”.

Petiționarul a menționat că, la data de 03.06.2024, procurorul Lucreția Zaharia din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, a emis ordonanța privind clasarea procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx. Nefiind de acord cu această soluție, la data de 10.06.2024, acesta a formulat contestație la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, care, prin încheierea din 15.08.2024, pronunțată în dosarul nr. 10-1255/2024 (1-24-63044-12-10-11062024-1), a respins contestația.

Ulterior, la data de 16.08.2024, petiționarul a declarat apel împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, solicitând admiterea căii de atac, casarea integrală a încheierii contestate și rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Petiționarul a indicat că, examinând dosarul nr. 10r-1182/24 (1-24063044-02-10r-04092024), Colegiul Penal al Curții de Apel Centru a pronunțat, la data de 27.01.2025, o decizie irevocabilă prin care a casat încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, nr. 10-1255/2024 din 15.08.2024, a admis plângerea formulată în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală, a declarat nulitatea ordonanței procurorului Lucreția Zaharia din 03.06.2024 privind clasarea procesului penal, precum și a ordonanței procurorului adjunct interimar al procurorului-șef, Gheorghe Mihăilă, din 09.07.2024, prin care fusese respinsă plângerea petentului, obligând procurorul să înlăture încălcările constatate.

Potrivit susținerilor petiționarului, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru a constatat existența unor deficiențe semnificative în activitatea procurorului de caz și a procurorului ierarhic superior, reținând că argumentele formulate de petent nu au fost examinate și combătute în mod efectiv, iar controlul exercitat asupra cauzei a fost unilateral și incomplet. Totodată, instanța de apel a relevat că nu au fost audiați martori suplimentari, specialiștii și experții care întocmiseră raportul de expertiză judiciară, deși concluziile acestuia fuseseră contestate de petiționar, nu au fost identificate și audiate persoanele responsabile de tratamentul acordat victimei Xxxxx Xxxxx, iar ordonanța de clasare nu a oferit răspuns tuturor argumentelor invocate de părți, fiind adoptată în lipsa unei anchete efective și a unui probatoriu suficient care să justifice concluzia inexistenței faptei infracționale. În acest context, Colegiul a reținut că aceste omisiuni au adus atingere dreptului petiționarului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care presupune obligația autorităților de a-și motiva soluțiile și de a răspunde tuturor aspectelor relevante pentru justa soluționare a cauzei.

Petiționarul și-a exprimat acordul deplin cu constatările și criticile formulate de Colegiul Penal al Curții de Apel Centru referitoare la modul în care procurorul Lucreția Zaharia a instrumentat cauza penală.

În temeiul celor expuse, petiționarul a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a procurorului Lucreția Zaharia din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, invocând că aceasta a manifestat o conduită lipsită de profesionalism în examinarea cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx.

În conformitate cu prevederile art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă Inspecției procurorilor, potrivit competenței, în vederea examinării faptelor reclamate și evaluării conduitei procurorului vizat prin prisma criticilor formulate.

II. Circumstanțele stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

În urma examinării sesizării, prin Decizia din 30.07.2025, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare inițiate în privința procurorului Lucreția Zaharia din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, constatând lipsa temeiurilor legale pentru atragerea acesteia la răspundere disciplinară.

În urma analizei materialelor administrate, Inspecția procurorilor a reținut că urmărirea penală în cauza nr. xxxxxxxxxxxx a fost pornită la data de 09.02.2018 de Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, în temeiul art. 213 lit. b) din Codul penal, în legătură cu decesul, survenit la xx.xx.2017, al pacientei Xxxxx

Xxxxxx, internată în regim de urgență în Secția Terapie Intensivă cu diagnosticul de xxxxxx xxxxxxxx, decesul fiind constatat ca urmare a unui xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx produs pe fondul agravării bruște a stării de sănătate. În calitate de succesor al părții vătămate a fost recunoscut fiul acesteia, Veaceslav Perju.

Inspekția procurorilor a reconstituit parcursul procesual al cauzei, reținând că, prin ordonanța din 03.06.2024, procurorul Lucreția Zaharia a dispus clasarea procesului penal pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii, soluție menținută ulterior prin ordonanța procurorului ierarhic superior, Gheorghe Mihăilă, din 09.07.2024, prin care a fost respinsă plângerea formulată de petiționar.

Împotriva acestor ordonanțe, petiționarul a formulat plângere în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală, aceasta fiind respinsă ca neîntemeiată prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, din 15.08.2024, instanța reținând, la acel moment, că procurorul examinase cauza sub toate aspectele relevante și apreciasse în mod corespunzător probele administrate. Ulterior, această încheiere a fost casată prin Decizia irevocabilă din 27.01.2025 a Colegiului Penal al Curții de Apel Centru, care a admis plângerea petiționarului, a declarat nulitatea ordonanțelor din 03.06.2024 și 09.07.2024 și a obligat procurorul să înlăture încălcările constatate, dispunând reluarea urmăririi penale.

Inspectorul a subliniat că din considerentele Deciziei Curții de Apel Centru rezultă, în esență, două motive care au fundamentat soluția de casare, și anume faptul că procurorul nu a oferit răspuns tuturor argumentelor formulate de petiționar, ca urmare a unei examinări apreciate ca fiind superficiale a plângerii, precum și insuficienta motivare a hotărârii pronunțate de instanța de fond. Totodată, s-a reținut că instanța de apel nu a constatat existența unor acte de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, concluziile acesteia vizând exclusiv caracterul incomplet al investigației desfășurate.

În continuare, Inspekția procurorilor a consemnat că, după remiterea cauzei pentru completarea urmăririi penale, procurorul Victor Răileanu a dispus, prin ordonanța din 06.05.2025, clasarea repetată a procesului penal, pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, soluție menținută prin ordonanța procurorului ierarhic superior Gheorghe Mihăilă din 17.06.2025, prin care plângerea petiționarului a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, s-a constatat că împotriva acestor ordonanțe petiționarul a formulat o nouă plângere în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală, aflată, la momentul emiterii deciziei disciplinare, pe rolul Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, fără a exista încă o hotărâre judecătorească definitivă.

Analizând existența eventualelor abateri disciplinare prin prisma art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, raportat la obligațiile prevăzute de art. 6 alin. (3) din aceeași lege, inspectorul a reținut că activitatea procesual-penală a procurorului este supusă exclusiv controlului procurorului ierarhic superior și controlului judecătoresc, orice altă formă de verificare echivalând cu o ingerință nepermisă în independența funcțională a procurorului.

Totodată, făcând trimitere la jurisprudența constantă a Colegiului de disciplină și etică și a Consiliului Superior al Procurorilor, inspectorul a reținut că răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite cumulativ existența faptei, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre acestea, fiind incidente exclusiv situațiile în care procurorul a acționat în mod vădit contrar legii, fără nicio justificare obiectivă,

cu rea-credință, prin abuz deliberat ori cu neglijență gravă sau repetată. În același context, s-a subliniat că eventualele omisiuni sau erori comise în cadrul urmăririi penale, susceptibile de a fi remediate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, nu pot atrage, prin ele însele, răspunderea disciplinară a procurorului, în lipsa unor elemente care să demonstreze reaua-credință sau neglijență gravă a acestuia.

Inspekția procurorilor a mai constatat că ordonanța din 03.06.2024 cuprinde elemente de motivare atât în fapt, cât și în drept, iar din Decizia Curții de Apel Centru din 27.01.2025 nu rezultă constatări privind efectuarea unor acte de urmărire penală cu încălcarea dispozițiilor legale. De asemenea, inspectorul a reținut că nu își poate aroga competențele procurorului ierarhic superior sau ale instanței de judecată, motiv pentru care analiza disciplinară nu poate depăși limitele constatărilor cuprinse în actele procesuale aflate în vigoare, respectiv în ordonanțele din 06.05.2025 și 17.06.2025, prin care a fost reconfirmată soluția de clasare a cauzei.

În aceste condiții, Inspekția procurorilor a concluzionat că soluția procesuală aflată în vigoare la data efectuării verificării nu relevă existența unuia dintre elementele constitutive ale laturii obiective a abaterii disciplinare, și anume producerea consecinței ilicite, împrejurare care exclude posibilitatea angajării răspunderii disciplinare a procurorului Lucreția Zaharia, nefiind constatată îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

În baza acestor constatări, prin Decizia din 30.07.2025, inspectorul-șef interimar al Inspekției procurorilor, Igor Eșanu, a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Lucreția Zaharia, ca urmare a lipsei temeiurilor pentru tragerea acesteia la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu Decizia Inspekției procurorilor din 30.07.2025, petiționarul a formulat, la data de 06.08.2025, contestație la Colegiul de disciplină și etică, solicitând anularea deciziei contestate și constatarea existenței unor abateri disciplinare în activitatea procurorului Lucreția Zaharia.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-133/2025 din 28.11.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată împotriva Deciziei Inspekției procurorilor din 30.07.2025, menținând soluția de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Lucreția Zaharia.

Examinând contestația și materialele acumulate în cadrul verificărilor efectuate de Inspekția procurorilor, Colegiul a apreciat contestația ca fiind neîntemeiată, reținând că aspectele invocate de autorul sesizării privesc, în esență, exclusiv activitatea procesual-decizională desfășurată de procurorul Lucreția Zaharia în instrumentarea cauzei penale nr. xxxxxxxxxx. Colegiul a subliniat că această activitate este supusă exclusiv controlului procurorului ierarhic superior și controlului judiciar, orice altă formă de verificare echivalând cu o ingerință nepermisă în independența funcțională a procurorului.

Colegiul a reiterat, în concordanță cu propria jurisprudență și cu practica Consiliului Superior al Procurorilor, că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea cumulativă a faptei ilicite, a vinovăției și a legăturii de cauzalitate dintre acestea, răspunderea disciplinară putând interveni numai în cazul unor acțiuni vădit contrare legii, lipsite de orice justificare obiectivă, săvârșite cu rea-credință, prin abuz deliberat ori cu neglijență gravă sau repetată. Totodată, s-a reținut că eventualele

omisiuni susceptibile de a fi remediate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege nu pot constitui, prin ele însele, temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a procurorului.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul a făcut trimitere la pct. 37 din Avizul nr. 18 (2015) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, potrivit căruia erorile judiciare care nu implică rea-credință urmează a fi remediate prin intermediul căilor de atac, iar răspunderea disciplinară sau civilă poate fi angajată numai în situațiile în care sunt dovedite reaua-credință, intenția sau neglijența gravă.

Pornind de la aceste repere, Colegiul a constatat că Inspecția procurorilor a efectuat o apreciere completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, analizând probele administrate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar decizia adoptată reflectă în mod corespunzător situația de fapt și cadrul juridic incident. Totodată, s-a reținut că susținerile petiționarului referitoare la pretinsa lipsă de profesionalism și conduită necorespunzătoare a procurorului Lucreția Zaharia nu au fost confirmate de materialul probator administrat, din care rezultă că procurorul și-a exercitat atribuțiile în conformitate cu prevederile legale aplicabile, fără a se constata existența unei omisiuni grave de natură să prejudicieze grav interesul justiției sau drepturile participanților la proces.

Colegiul a subliniat, de asemenea, că în cadrul procedurii disciplinare nu este chemat să examineze legalitatea actelor procesuale emise în cursul urmăririi penale, această competență aparținând exclusiv organelor de control ierarhic și instanțelor judecătorești. Rolul organului disciplinar este limitat la verificarea conduitei procurorului din perspectiva respectării normelor legale și deontologice, abaterea disciplinară presupunând existența unei încălcări imputabile, săvârșite cu vinovăție.

Întrucât în cauză nu au fost identificate probe care să demonstreze că procurorul Lucreția Zaharia ar fi acționat cu rea-credință, cu intenția de a încălca normele profesionale sau cu neglijență gravă în exercitarea atribuțiilor sale, Colegiul a concluzionat că aceasta și-a desfășurat activitatea în limitele competențelor conferite de lege, cu respectarea normelor procesuale și a dispozițiilor Codului de etică al procurorilor.

În aceste condiții, prin Hotărârea nr. 3-133/2025 din 28.11.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Veaceslav Perju împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 30.07.2025, menținând soluția de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Lucreția Zaharia.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 02.12.2025, Veaceslav Perju a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 din 28.11.2025, solicitând anularea acesteia, reexaminarea contestației depuse la data de 06.08.2025, precum și constituirea unei comisii specializate pentru examinarea activității Colegiului de disciplină și etică.

În motivarea contestației, autorul a susținut că, în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică din 28.11.2025, la care a fost invitat să participe, i-a fost adusă la cunoștință doar partea dispozitivă a hotărârii, fără ca adoptarea propriu-zisă a acesteia să fi avut loc în ședință publică. Contestatarul a apreciat că examinarea subiectului de pe ordinea de zi a durat doar câteva minute și a susținut că președintele Colegiului,

Alexandru Lozan, nu ar fi prezentat membrilor informații referitoare la motivarea soluției adoptate.

Contestatarul a arătat că, în cadrul ședinței anterioare a Colegiului din 14.11.2025, la care membrul Eugenia Zubco nu a fost prezentă, a expus argumentele referitoare la preținsele deficiențe admise de procurorul Lucreția Zaharia în investigarea circumstanțelor decesului mamei sale, răspunzând exclusiv întrebărilor adresate de președintele Colegiului. În opinia sa, ceilalți membri ai Colegiului nu au adresat întrebări și nu au participat activ la dezbateri, iar proiectul hotărârii nu ar fi fost discutat și supus votului în cadrul ședinței publice. Totodată, acesta a apreciat că informarea sa de către președintele Colegiului cu privire la dreptul de a contesta hotărârea în cazul dezacordului ar demonstra că soluția de respingere fusese deja stabilită anterior deliberării colegiale.

Autorul contestației a invocat, de asemenea, preținse încălcări ale normelor de etică, susținând că responsabilitatea examinării dosarului i-ar fi revenit președintelui Colegiului, Alexandru Lozan, deși, în opinia sa, acesta ar trebui să exercite exclusiv atribuții de conducere a ședințelor, iar responsabilitatea pentru dosarele disciplinare ar trebui să revină membrilor procurori ai Colegiului, în vederea evitării influențării procesului deliberativ. Totodată, contestatarul a menționat că, deși din componența Colegiului fac parte și trei reprezentanți ai societății civile, rolul și contribuția acestora în examinarea contestației sale nu ar fi fost clar evidențiate.

Contestatarul a susținut, în continuare, că Hotărârea nr. 3-133/2025 face o trimitere eronată, la pagina 6, la ordonanța procurorului Victor Răileanu din 06.05.2025, act care, în opinia sa, nu are legătură cu obiectul contestației formulate, aceasta vizând exclusiv activitatea procurorului Lucreția Zaharia. Totodată, autorul a reproșat Colegiului faptul că ar fi ignorat constatările Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din Decizia irevocabilă din 27.01.2025, prin care a fost declarată nulă ordonanța procurorului Lucreția Zaharia privind clasarea cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx și au fost evidențiate multiple deficiențe în activitatea acesteia, pe care contestatarul le-a apreciat ca fiind relevante pentru evaluarea profesionalismului procurorului.

În final, autorul contestației a susținut că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 din 28.11.2025 ar conține, la paginile 2–7, un volum semnificativ de text preluat din Decizia Inspecției procurorilor din 30.07.2025, fără indicarea sursei, apreciind că această modalitate de redactare ar constitui o încălcare a legislației privind dreptul de autor. Totodată, contestatarul a precizat în mod expres că nu urmărește eliberarea din funcție a procurorului Lucreția Zaharia, ci aplicarea unei sancțiuni disciplinare corespunzătoare.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului

acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspekția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Autorul sesizării Veaceslav Perju nu au prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul vizat, Lucreția Zaharia, nu a prezentat Consiliului un punct de vedere cu privire la contestația depusă.

Inspectorul Igor Eșanu, la data de 10.07.2026 a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o referință prin care și-a exprimat punctul de vedere asupra contestației. Prin referința menționată, inspectorul a analizat cele două argumente invocate de contestatar. Cu privire la primul argument, vizând dezacordul dlui V. Perju cu ordonanța din 03.06.2024 a procurorului Lucreția Zaharia de încetare a urmăririi penale în cauza nr. xxxxxxxxxx, inspectorul a reținut că soluția procesuală a fost motivată în fapt și în drept, că legalitatea acesteia a fost confirmată succesiv de procurorul ierarhic superior și de judecătorul de instrucție, iar anularea sa de către Curtea de Apel Chișinău a vizat exclusiv caracterul incomplet al investigației, fără a se reține elemente de rea-credință, intenție sau neglijență gravă în conduita procurorului; totodată, ordonanțele adoptate ulterior, la 06.05.2025 și 17.06.2025, în urma completării urmăririi penale, au menținut aceeași soluție și au rămas în vigoare, fiind confirmate prin încheierea judecătorului de instrucție din 18.08.2025. Cu privire la al doilea argument, referitor la pretenziile abateri procedurale ale președintelui și membrilor Colegiului de disciplină și etică, inspectorul a constatat că acesta nu este susținut prin indicarea unor dispoziții concrete din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, reprezentând o interpretare personală a contestatarului.

În temeiul acestor considerente, prin referința întocmită, inspectorul a propus, în conformitate cu art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 și pct. 9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, respingerea contestației dlui Veaceslav Perju și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 din 28.11.2025.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Examinând contestația formulată de Veaceslav Perju, argumentele invocate în susținerea dezacordului față de Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 din 28.11.2025, precum și ansamblul materialelor procedurii disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor constată că hotărârea contestată este legală, întemeiată și suficient motivată, iar contestația urmează a fi respinsă.

În susținerea acestei concluzii, Consiliul va expune în continuare considerentele de fapt și de drept care au fundamentat soluția adoptată.

Referitor la susținerea contestatarului potrivit căreia Hotărârea nr. 3-133/2025 nu ar fi fost adoptată în ședința din 28.11.2025, ci doar i-ar fi fost comunicată partea dispozitivă a acesteia, Consiliul reține că deliberarea și pronunțarea hotărârii reprezintă etape distincte ale procedurii administrativ-jurisdicționale. Nici Legea nr. 3/2016 și nici Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică nu condiționează deliberarea de o dezbatere publică asupra

proiectului hotărârii în prezența părților. Contestatarul a fost audiat în ședința din 14.11.2025, unde a avut posibilitatea efectivă de a-și expune poziția și de a răspunde întrebărilor membrilor Colegiului, iar pronunțarea soluției în ședința ulterioară a reprezentat finalizarea firească a procedurii, după încheierea fazei contradictorii. Durata comunicării soluției nu poate constitui, prin ea însăși, un indiciu al inexistenței deliberării.

În ceea ce privește afirmația potrivit căreia ceilalți membri ai Colegiului nu au adresat întrebări și nu ar fi participat la dezbateri, Consiliul reține că, potrivit pct. 26 lit. d) din Regulament, adresarea de întrebări participanților constituie un drept al membrilor Colegiului, iar nu o obligație. Această calificare rezultă chiar din structura Regulamentului, drepturile fiind reglementate distinct de obligațiile membrilor, enumerate limitativ la pct. 27. În consecință, exercitarea sau neexercitarea acestui drept ține exclusiv de aprecierea fiecărui membru asupra necesității clarificării unor aspecte ale cauzei și nu poate fi interpretată ca lipsă de implicare sau ca afectare a caracterului colegial al deliberării. Garanțiile colegialității sunt asigurate prin consemnarea dezbatărilor și a runde de întrebări-răspunsuri în procesul-verbal al ședinței și prin indicarea expresă, în hotărâre, a componenței ședinței și a prezenței fiecărui membru.

Nici critica referitoare la semnarea hotărârii exclusiv de către președintele Colegiului nu poate fi primită. Potrivit pct. 90 din Regulament, hotărârile Colegiului se semnează de către președintele acestuia, fără a exista obligația semnării de către toți membrii care au participat la deliberare. De altfel, această atribuție este prevăzută expres și la pct. 22 lit. g) din Regulament. Prin urmare, contestatarul nu indică nicio dispoziție normativă care să fi fost încălcată, critica formulată reprezentând doar o apreciere subiectivă, insuficientă pentru a răsturna prezumția de legalitate de care beneficiază actele unui organ colegial legal constituit și care a funcționat cu respectarea cvorumului prevăzut de Regulament.

Cu privire la pretinsa incompatibilitate dintre calitatea de președinte al Colegiului și cea de raportor al cauzei, Consiliul constată că Regulamentul nu instituie o asemenea incompatibilitate. Atribuțiile de convocare și prezidare a ședințelor sunt conferite președintelui prin pct. 22 din Regulament, iar desemnarea raportorului se realizează printr-un mecanism obiectiv de repartizare aleatorie, reglementat la pct. 23, fără existența unei marje discreționare în desemnarea acestuia. Totodată, Regulamentul nu exclude președintele din categoria membrilor cărora le pot fi repartizate dosare și nici nu include cumulumul celor două calități printre cazurile de incompatibilitate, abținere sau recuzare. În aceste condiții, exercitarea concomitentă a atribuțiilor de președinte și raportor reprezintă consecința aplicării mecanismului regulamentar de repartizare și nu constituie o încălcare a normelor de organizare și funcționare a Colegiului.

Referitor la rolul reprezentanților societății civile în cadrul Colegiului, Consiliul reține că aceștia participă la ședințe și deliberări în aceleași condiții ca membrii procurori. În lipsa unor probe care să ateste excluderea acestora din procesul deliberativ, simpla împrejurare că nu au adresat întrebări nu poate constitui o neregularitate procedurală.

În ceea ce privește critica referitoare la menționarea ordonanței procurorului Victor Răileanu din 06.05.2025, Consiliul constată că aceasta nu reprezintă o extindere a obiectului procedurii disciplinare, ci un element necesar pentru

prezentarea evoluției procesuale a cauzei penale și pentru evaluarea existenței consecinței produse, element indispensabil în analiza răspunderii disciplinare. Prin urmare, referirea la acest act procesual este justificată și relevantă pentru motivarea soluției adoptate.

Nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia Colegiul ar fi ignorat constatările Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 27.01.2025. Dimpotrivă, atât Decizia Inspecției procurorilor, cât și Hotărârea Colegiului redau pe larg considerentele instanței de apel și deficiențele identificate în activitatea procurorului Lucreția Zaharia. Împrejurarea că aceste deficiențe nu au fost considerate suficiente pentru angajarea răspunderii disciplinare nu echivalează cu ignorarea lor, ci reflectă aplicarea standardului juridic propriu răspunderii disciplinare, care impune dovedirea relei-credințe, a abuzului deliberat ori a neglijenței grave.

Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de autor prin preluarea unor pasaje din Decizia Inspecției procurorilor, Consiliul constată că această critică pornește de la o premisă juridică eronată. Hotărârea Colegiului este pronunțată în procedura de control a legalității și temeiniciei deciziei Inspecției procurorilor, iar expunerea situației de fapt, a probelor administrate și a argumentelor reținute de actul supus controlului constituie o cerință expresă a Regulamentului, și nu o preluare nelegitimă a unui text.

Pe fondul cauzei, Consiliul reține că faptele imputate procurorului Lucreția Zaharia privesc exclusiv activitatea procesual-decizională desfășurată în cadrul urmăririi penale și vizează modul de apreciere a probelor, interpretarea normelor procesual-penale și soluționarea plângerilor formulate de petiționar. Aceste aspecte sunt supuse controlului ierarhic superior și controlului judiciar și nu pot constitui, prin ele însele, temei pentru angajarea răspunderii disciplinare, în lipsa unor probe care să demonstreze existența relei-credințe, a unui abuz deliberat sau a unei neglijențe grave.

Consiliul observă că decizia irevocabilă a Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 27.01.2025 a evidențiat anumite deficiențe în activitatea procurorului de caz, care au justificat reluarea urmăririi penale. Totuși, existența unor deficiențe procesuale și anularea unor acte de procedură nu echivalează automat cu existența unei abateri disciplinare, cele două instituții având natură juridică și finalități diferite. Răspunderea disciplinară presupune dovedirea unei conduite culpabile, caracterizate prin intenție sau neglijență gravă, standard care nu a fost întrunit în prezenta cauză.

În plus, Consiliul constată că, în urma reluării urmăririi penale, cauza a fost examinată de un alt procuror, care a dispus din nou clasarea procesului penal, soluție menținută de procurorul ierarhic superior și confirmată ulterior de instanța de judecată. Această evoluție procesuală demonstrează că soluția de fond adoptată inițial de procurorul Lucreția Zaharia a fost, în esență, reconfirmată după completarea investigației, ceea ce exclude existența consecinței prejudiciabile necesare pentru întrunirea laturii obiective a abaterii disciplinare.

În aceste condiții, Consiliul apreciază că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 este suficient motivată, răspunde argumentelor esențiale invocate de contestatar și reflectă o corectă aplicare a normelor de drept material și procedural incidente. În consecință, constată că Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică au apreciat în mod complet și obiectiv probele administrate și au ajuns, în mod justificat, la concluzia inexistenței temeiurilor pentru angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Lucreția Zaharia.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 10 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge contestația formulată de Veaceslav Perju, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-133/2025 din 28.11.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ